

מסכת סנהדרין

פרק ז משנה ג

מצות הנקראים, כי מתיין את ראשו בסוף קדרה שהמלכיות
עושה. רבבי יהודה אומר, גוויל הוא זה, אלא מביחין את ראשו
על הסדין וקוץ בקופה. אמרו לו, אין מיתה מגנולת מזו.
מצות הנתקנים, כי משקעין אותו בצל עד ארבעותיו ונותניין
סודר קשה לתוכה וכורדה על צוארו, זה מושך אצלו וזה
מושך אצלו, עד שגפשו יוצאה: